

Sagen sættes til forhandling.

Horn: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Victor Gram, er forhindret i at være tilstede, vil jeg gerne, idet jeg anbefaler ratifikation af denne konvention, gøre et par bemærkninger.

Da vi opbyggede den nye færdselslov af 24. maj 1954, blev der i høj grad taget hensyn til de bestemmelser, som denne konvention indeholder, og det er derfor naturligt, at vi nu, da vi har fået vor nye færdselslov, også ratificerer de internationale regler, der er opstillet deri. Vi må jo erkende, at den stigende færdsel, også af international karakter, som vi vil møde i fremtiden, i høj grad gør det ønskeligt, at disse internationale regler kommer til at omfatte de flest mulige lande.

Vi kan derfor anbefale det foreliggende forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af den omhandlede internationale færdselskonvention.

Helga Pedersen: Også mit parti kan anbefale, at Danmark ratificerer færdselskonventionen af 19. september 1949.

Ved de seneste drøftelser i tinget angående den fremtidige færdselsordning har vi bestandig tilstræbt at bringe vore nationale regler i så god overensstemmelse som muligt med de gældende internationale regler, og derfor er vi enige i, at det er en naturlig følge deraf, at vi nu ratificerer konventionen; men jeg vil gerne gøre en bemærkning om et enkelt forhold, som konventionen vedrører.

Når man i dag vil køre en tur i automobil til udlandet, er der et ret kompliceret forarbejde. Man kan selvfølgelig få hele sagen ordnet gennem sin motorklub, men det betyder jo blot, at den overtager besværet, og at man betaler for det gennem det almindelige eller et særligt kontingent. Man skal ved afrejsen medbringe en række attester og beviser, og fra det øjeblik disse er henholdsvis fundet frem eller tilveje-

bragt af myndighederne, interesserer myndighederne i andre lande sig kun for een ting: det såkaldte carnet, som iøvrigt også er udstedt på grundlag af de originale attester og derfor skulle dække det hele. Det virker derfor irriterende, at man ervedover hvert år skal erhverve sig to hele bøger, kan man sige, dels et internationalt førerbevis, dels et internationalt kørecertifikat à 3 kr. og dertil altid nye billeder. Det er min erfaring, at ingen nogensinde har interesseret sig for disse dokumenter, og derfor bemærker jeg med glæde, at vi nu, antagelig da, kan blive fri for det ene af dem, nemlig det internationale førerbevis, i hvert fald for de fleste landes vedkommende. Jeg er ikke klar over, om det også betyder, at det internationale kørecertifikat kan bortfalde. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede justitsminister, om ikke hele det system kunne simplificeres yderligere, eventuelt så man kun medbragte sit nationale førerbevis og det nævnte carnet og eventuelt sådan, at dette sidste fik en længere gyldighedstid, alt forudsat naturligvis at forholdene er uforandrede.

Jeg ved godt, at en del af problemerne for såvidt bør løses af finansministeriet, hvorunder toldmyndighederne sorterer, måske er også ministeriet for offentlige arbejder indblandet i sagen; men jeg ved af erfaring, at justitsministeriet af og til tager sig for at løse problemer, som delvis vedrører afgiftslovene, således som vi f. eks. så det med traktorloven i sin tid. Derfor ville jeg gerne spørge den højtærede justitsminister, om ikke der skulle være mulighed for yderligere forenkling vedrørende formaliteterne ved kørsel i udlandet. Jeg tror, det ville vække udelt glæde blandt landets bilister, om turistsæsonen kunne indledes med et budskab herom. Ligesom man efter krigen har lettet rejsesamkvemmet for personer, der rejser i udlandet, f. eks. ved visumophævelse, mindre paskontrol, lempeligere betingelser for overhovedet at få udstedt et pas o. s. v., således bør man efter min mening også tilstræbe forenkling;